

Ордене Пластова Товариство!

Можіть ви будете зайняті приготуваннями до великого, в нашому культурному бутті надзвичайного свята, а хочіть би заглянути в Ваші думки, в Ваші почуття, у Вашу душу. Вірно, що як слід убавляєте собі, люди друзі, кого то намагаєтесь українським жаром зобразити вивести вперед широкій світ, зиса то аби, каєте Ви своїм організованим виступом джелнати, зм самі повинні Ви, українські пластуни, переконатися в своєму містуну (спризна бо знає ворога) єсть мість, що Марс Шевченко хотів зм добру незручність відважну існування української нації.

Знаю, що важко ви кагати від усіх Вас, що д. Ви страді з колом думками зкрити змдинутих основ, що їх своїм Нобрами, матерового свого життєвого труду закрити Марс Шевченко для свого українського народу, для своєї крїї, своєї біжності, вільності від насилья України. Довіряю ви кагати від Вас те, зого втрати не не втратили осажку науковій доагиди в Шевченковстві. Але серце, почуттями, пологенік заохпленія каєте Ви, люди друзі, достроїтеся вїрно до того на пригуд однозгідного шанаування цілим великим українським народом шрагати вїсної пам'яті нашого модерного генія. Власне ця зраутова однозгідність цього гродячества у тому односму без ніякої формци вважує на несумнівну одноціність того що називалося від зрванію як українську націю. Шайні може виїкновий а хогон лїт дуже рїдкий у світі пробів національної су-жукності повинен нас українців, зокрема нас пластунів, на човнити благородного гордістю, національного свідомістю, що всьомі, український жар, майже майже такого мїт севіані недубаного, ще мїт шрагату. Каю відомого скравного духового володаря над усіми, усіми нами що званимося українським родом зм владженіям.

Кожна скравна нація від знаємо кає або відшукую

єврей в лікуванні чи безграмотності, також навіть приєднано собі (2) хоч би і злого генія, що його славить і святає чи то як письменника, патріота чи як патрістичного проповідника, освободителя з під гнімої Варкизи, славетного воювача і т.п. Але те все одиницею не має Марка Шевченка. Мертвих хоч і в великого ділячисто цінять, хоч призначають їм великі заслуги то по крадівцтву не всі їхні земляки одностайно і не без застережень доцільноють їх велич. Віденці дубає навіть міє котри всто пошану найдуться такі їхні земляки з якої то партії, що такого зневажать і — убивають.

Марка Шевченка був для свого народу рівночасно всім: мистець, поетом, письменником, патріотом, політиком, вихователем, оборонцем, духовним проповідником, музичним краєвцем, проповідником — словом усім, чого поневолений, зачужинський народ потребує, щоб не загинути. Він ненавидів злобу, несправедливість, вартав своїх заподань, за зраду, за брехування, за безчестність, докоряв ворогам за келлодійність, поневолювання народів, змущування — не вважав на ворожу кастивість, переслідування її в чужині. Але не було в нехалжиді своїки нікого, що із за якого кардішництва кодеровав би Шевченкові думки, вказує, ідеї ні хотів би противитися а вно його наукам і пересторогам. Очевидно, ворогові був і з Шевченків світогляд і ідейність думке не по мутру ні талу треба було намагатися його згнобити, щоб не став на перешкоді задумові розгубити раз на все чужинський народ і загарабати його землю. Свтаві мажно припму бути гордим на нашого Марка Шевченка як те відка може їма нація на свого національного генія.

Одно лиш, люди друзі, може відгратимам Марка Шевченка наге а вміє великий дар, що на нього ми не заслужували тому що ми зовсім не великі візнати велику вартість цього дару для нас. О коли ми так його, нашого Шевченка трапимо, остало зазубленемки вбивчим серед народів світа зрозумітими зоромлячим водейничим по світу без національного самопочуття.

без роду, без пристоїкості приналежності й охорожи відрізних, (3)
безгеского характеру. Найближче провадимо ли у всьому українській
златі як „Іванки без імени проту“ коли остало світі на цього
семіналізми, без забувало, як соромно є врати, а де вже
двоє по шод навзмістє Шевченкової, української, рідної
любви й писма. Жажу, ми, алетто не ки пластуни, лиш
ті українці, ж слоди в їхнєм старі, що в них не на той на-
ціональної свідомості українського роду й не на той світої
милостивої гордості, що об звимитє а в своїм Шевченковим
пенізі, тим видіковим, великим, не вичайним Бемієл. Жо-
ни, ті незрід українці не свідомо й соді на шоду зривають ли-
сток за шестіан з на шробового вика Шевченкової слави й
стають на нову зергу тих „недогодків“, а в звачіх Шевченко
то їх він карав за невірність своєю народобі, своєю нації,
і своєю конваленті українці. Українці, ми забувають своєю
любви й як то давно казалосє „де зуржмаєтосє“, з мидивства
й без характерности відриваютьє свого роду, своєї укра-
їнської національности, не капоме, не врятує віз заурди
свого роду в зуржману, порі ні семі Шевченка ні ніхто у сві-
ті. Мати не лиш радість ворог а в яку при пакозі вгдетувати
ків довгими виками в давалоє зрудити насильства й на шти-
ти української нації

Оце, друзі Пластуни, з величайте нашого Івана за-
ким, не собим виступати, шоб вимитє цього Рак, жині
постати, але в думках і шогубавних мейте скрав-
тно ширю для цього пошану, виучуйте й зберігайте
цього стовну української любові, цього все живу укра-
їнську національну свідомість, зберезить у собі
цього над усе люблену Україну. Ми українські пла-
стуни з величайте нашого Бемієл повнемак „Пла-
стового закону“

Слод!

Іванко

Дорогий! Пришлуренний Оце!
Дуже прошу коли має час і потреба приїждити це мое
посланіє "де і коли і на шод в Корисного приїждосє би,
"Очевидно без того щоб було а в мидудь" обов'язкове". Слод! Ізде
вотин слод)